

La campanya de rebaixes generarà 150.000 contractes

Randstad diu que és la xifra més alta de la sèrie històrica

ROSER VILALLONGA / ARXIU

Les botigues físiques pateixen els efectes de la penetració del comerç electrònic

BARCELONA Redacció

La campanya de rebaixes generarà aquest any 153.460 contractes en els sectors del comerç i el transport i logística, la qual cosa suposa un augment del 13,9% en relació amb el mateix període de l'any anterior i la millor xifra de la història, segons un estudi de Randstad sobre la previsió de contractació per a aquest període, que inclou els contractes extra que es realitzaran per aquesta campanya durant els mesos de gener i febrer.

En els últims anys, la contractació durant aquest període s'ha vist afectada per l'auge del comerç electrònic, un dels principals impulsors de l'augment previst per al 2018. També ha accentuat la volatilitat de les contractacions en el mercat laboral amb la seva concentració en determinats períodes comercials. Segons Randstad, el 2018 se situa com el cinquè any consecutiu amb un creixement de dos dígits en activitats relacionades amb el comerç, si bé es preveu una lleu desaceleració en la generació de contractes respecte a anys anteriors, quan l'in-

crement se situava per sobre del 18%. També hi contribueix que moltes marques comercials (d'El Corte Inglés a Amazon, de Mango a H&M, de Cortefiel a Women's Secret) practiquen ja des de fa dies els seus particulars descomptes en el comerç electrònic.

Analitzant la sèrie històrica, Randstad ha constatat que l'esclat de la crisi econòmica es va traduir

Augmenten els llocs de treball relacionats amb la logística i l'atenció al client

en un descens de les contractacions realitzades el 2009, un 51,4% menys que la xifra registrada el 2008, quan per primera vegada es van superar els 100.000 contractes. Després de registrar la xifra més baixa el 2009 (49.383), els contractes motivats per la campanya de rebaixes van encadenar tres anys d'augment consecutiu, entre el 2010 i el 2012.

El 2013 van patir una lleu contracció (-2,2%) i, des d'aquell moment, han tornat a créixer fins al 2018 durant cinc anys consecutius.

Les previsions elaborades per Randstad per a aquest període de l'any confirmen les seves estimacions per a la campanya de Nadal, ja que les xifres assolides en aquest exercici són les millors de la història. Per Nadal, el creixement estimat era d'un 11,1%, gairebé tres punts percentuals menys que a la campanya de rebaixes.

A causa dels nous hàbits de consum motivats per la irrupció del comerç electrònic, es detecta un augment de la contractació al sector de transport i logística, com empaquetadors, conductors de carretons, mossos de magatzem o transportistes, entre d'altres. Així mateix, també s'incrementen les necessitats de professionals d'atenció al client i *contact center*.

Segons Randstad, totes les comunitats incrementen contractacions amb pics en aquelles amb menys activitat (com Extremadura i Astúries, amb més del 20%). A Catalunya l'augment serà del 9,4%.●

La inversió estrangera en M&A creix un 140%

MADRID Agències

La inversió estrangera en fusions i adquisicions (M&A, segons les sigles en anglès) a Espanya va créixer un 140% l'últim any gràcies a una millor conjuntura econòmica, seguint així un camí ascendent iniciat dos anys abans i que s'espera que es prolongui el 2018, segons un estudi publicat per la consultora KPMG. L'informe conclou que el volum d'inversió a Espanya per part

d'inversors estrangers el 2017 es va incrementar un 140% interanual, en superar els 50.000 milions d'euros, el que constitueix el 36% del total i "demostra l'interès de l'economia espanyola" en contrast amb el retrocés d'aquesta inversió a nivell global i europeu.

El volum d'inversió a Espanya es va situar en 126.066 milions, un 162% més des dels 48.000 milions amb què va tancar l'exercici anterior, si se sumen les dades dels in-

versors nacionals, amb un creixement del 6% quant al nombre d'operacions, que van assolir les 1.214. Des de KPMG han destacat que s'espera que aquesta tendència positiva, deguda a "una millor conjuntura econòmica, l'augment de la inversió realitzada per fons estrangers i una millor situació financera de les empreses", continuï el 2018 a causa de "les bones perspectives econòmiques, l'augment de la liquiditat i les bones condicions de finançament".

Aquests factors, assenyala l'informe, "estan impulsant l'activitat de fusions i adquisicions a tots els sectors", en especial en l'industrial, de consum i el tecnològic, seguit dels sectors regulats, energia, telecomunicacions i financer.●

TRIBUNA

Guillem Lopez i Casasnovas

Catedràtic d'Economia per la UPF

Pare patró

Les declaracions d'any nou de la majoria de presidents de comunitats autònomes de l'anomenat territori comú s'han centrat en la necessitat d'un nou finançament autonòmic i en el rebuig d'una solució catalana que s'allunyi del cafè per a tothom en considerar-se d'una altra manera una *cessió al xantatge* més que el reconeixement d'un *fet diferencial*.

No seré jo qui esmeni la plana ara mostrant la inequitat que suposa tractar igual els desiguals. Però reflecteix bastant bé el que van ser els posicionaments dels mateixos tècnics en la comissió d'experts per a la reforma del finançament autonòmic en què vaig participar com a representant balear. I per això voldria plantejar alguns punts. Resoldre un embús de les característiques actuals del finançament autonòmic, farcit d'inèrcies i interessos encoberts, només té en democràcia un antídoto: l'elecció. Si pots tenir alguna cosa i no ho esculls, les diferències resultants respecte d'algú que sí que ho va fer no poden considerar-se injustes. Més encara, ni l'enveja no té justificació si es deixa la porta oberta i de manera planificada a reconsiderar la primera elecció, no sent res per sempre.

Això va ser el que vaig defensar en nom de les Balears en l'esmentada comissió, vista la diferent vocació d'autogovern i voluntat d'assumir el risc intrínsec a la responsabilitat fiscal que mostraven les diferents comunitats autònomes.

La narrativa detallada de tot això és en el meu extens vot particular al final de l'informe, del qual extrec algunes notes, sabent que és de la lectura de l'esmentat vot que alguns estan alertant que podria servir com proposta de nou encaix també per a la situació catalana.

Jutjant que el model proposat per la majoria de membres presents a la comissió no suposa una millora substancial en els aspectes més rellevants del que constituïa l'encàrrec de la comissió, un acord alternatiu o complementari que al meu entendre acomoda millor els desencaixos observats consistiria a afegir a la via tradicional, que continua ancorada en l'estimació de les necessitats fiscals de cada comunitat, un model basat en la capacitat fiscal.

Resoldre l'embús del finançament autonòmic exigeix més imaginació

proposat seguiria el següent: es computen les capacitats tributàries de cada comunitat autònoma, com fins ara. Es comproven les distàncies respecte de la mitjana sintètica estatal de recursos normatius (per càpita, en termes reals de capacitat de compra, aquí sense altres ajustos). Es determina una regla de diferències màximes acceptables en els recursos finals per càpita. S'estableix l'anivellament horitzontal d'unes comunitats riques a altres de menys riques, resultant d'una regla limitada i acordada (del tipus cessió de la progressivitat fiscal continguda en l'IRPF recaptat en cada comunitat), a la qual s'afegeix l'anivellament vertical que l'Administració General de l'Estat (AGE) decideix a partir dels seus propis recursos (distribuïts segons indicadors aquí de necessitat relativa) i en vista de l'objectiu global d'anivellament final abans comentat.

Si s'accepta el model a elecció cal emfatitzar el següent: més risc en un model de capacitats, més garantia en el de necessitats si baixa la recaptació participada. Més discrecionalitat de l'AGE en la determinació de sumes i paràmetres de repartiment en la via de necessitats, més autonomia i automatisme en la de capacitats. Més responsabilitat fiscal i risc assumit en l'evolució del finançament en capacitats, més salvaguardes i mutualització de riscos en la de necessitats. Elecció amb tota la transició i adaptabilitat que es vulgui.

És probable que cadascú faci números per a l'esmentada decisió. Però més enllà de la foto inicial del quinquenni, la decisió comporta conseqüències. En efecte, la vida pot ser molt dura sense l'abric del pare protector, a benefici, esclar, de la majoria d'edat emancipada del pare patró.